REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8,52100 Pula-Pola

Poslovni broj: Pr-1722/2021-37

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli-Pola po sucu Saši Javoranu, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Petra Pavičića iz Pule, Santoriova 14, OIB: 35722564742, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Radeliću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženice Opće bolnice Pula - Ospedale Generale di Pola, Pula, Zagrebačka 30, OIB: 16089706543, zastupane po punomoćnici Tei Tončić, odvjetnici u Puli, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene 22. rujna 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Sanje Ferković Cetina, odvjetnice iz Pule i punomoćnice tuženika, 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženici Općoj bolnici Pula – Ospedale generale di Pola, OIB: 16089706543, da tužitelju Petru Pavičiću, OIB: 35722564742, isplati bruto iznos razlike plaće od 257,16 EUR sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 2,99 EUR od dana 16.08.2016. pa do isplate;
- na iznos od 0,41 EUR od dana 16.11.2016. pa do isplate;
- na iznos od 2,85 EUR od dana 16.01.2017. pa do isplate;
- na iznos od 0,47 EUR od dana 16.03.2017. pa do isplate;
- na iznos od 0,80 EUR od dana 16.04.2017. pa do isplate;
- na iznos od 0,70 EUR od dana 16.06.2017. pa do isplate;
- na iznos od 0,19 EUR od dana 16.07.2017. pa do isplate;
- na iznos od 3,13 EUR od dana 16.08.2017. pa do isplate;
- na iznos od 0,12 EUR od dana 16.10.2017. pa do isplate;
- na iznos od 3,35 EUR od dana 16.11.2017. pa do isplate;
- na iznos od 3,19 EUR od dana 16.01.2018. pa do isplate;
- na iznos od 0,61 EUR od dana 16.02.2018. pa do isplate;
- na iznos od 3,04 EUR od dana 16.04.2018. pa do isplate;
- na iznos od 3,39 EUR od dana 16.06.2018. pa do isplate;
- na iznos od 0,58 EUR od dana 16.08.2018. pa do isplate;
- na iznos od 10,09 EUR od dana 16.10.2018. pa do isplate;
- na iznos od 2,92 EUR od dana 16.11.2018. pa do isplate;
- na iznos od 3,79 EUR od dana 16.01.2019. pa do isplate;
- na iznos od 1,41 EUR od dana 16.02.2019. pa do isplate;
- na iznos od 17,32 EUR od dana 16.03.2019. pa do isplate;

- na iznos od 10,45 EUR od dana 16.04.2019. pa do isplate;
- na iznos od 10,44 EUR od dana 16.07.2019. pa do isplate;
- na iznos od 1,64 EUR od dana 16.08.2019. pa do isplate;
- na iznos od 3,16 EUR od dana 16.09.2019. pa do isplate;
- na iznos od 14,09 EUR od dana 16.10.2019. pa do isplate;
- na iznos od 1,79 EUR od dana 16.11.2019. pa do isplate;
- na iznos od 4,70 EUR od dana 16.12.2019. pa do isplate;
- na iznos od 1,26 EUR od dana 16.03.2020. pa do isplate;
- na iznos od 4,57 EUR od dana 16.05.2020. pa do isplate;
- na iznos od 4,79 EUR od dana 16.06.2020. pa do isplate;
- na iznos od 10,90 EUR od dana 16.07.2020. pa do isplate;
- na iznos od 11,91 EUR od dana 16.08.2020. pa do isplate;
- na iznos od 14,44 EUR od dana 16.09.2020. pa do isplate;
- na iznos od 13,78 EUR od dana 16.10.2020. pa do isplate;
- na iznos od 6,17 EUR od dana 16.11.2020. pa do isplate;
- na iznos od 17,30 EUR od dana 16.12.2020. pa do isplate;
- na iznos od 15,11 EUR od dana 16.02.2021. pa do isplate;
- na iznos od 22,58 EUR od dana 16.03.2021. pa do isplate;
- na iznos od 1,73 EUR od dana 16.04.2021. pa do isplate;
- na iznos od 7,21 EUR od dana 16.05.2021. pa do isplate;
- na iznos od 13,22 EUR od dana 16.06.2021. pa do isplate;
- na iznos od 3,85 EUR od dana 16.07.2021. pa do isplate te
- na iznos od 0,72 EUR od dana 16.08.2021. pa do isplate,

osim na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanog u dosuđenom bruto iznosu razlike plaća,

i to do 31. prosinca 2022., po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem potražuje
- isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto plaći za svaki pojedini iznos iz točke I izreke presude.

III Nalaže se tuženici naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 806,25 eura, zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 30. listopada 2026. do isplate, po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1.

srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, dok se odbija zahtjev tužiteljice za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

IV Odbija se u cijelosti zahtjev tuženice za naknadu parničnog troška, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je bio zaposlen kod tuženice u razdoblju od srpnja 2016. do 31. srpnja 2021. na radnom mjestu medicinske sestre / tehničara opće njege, a radni odnos tužitelja reguliran je Zakonom o radu, internim pravilnikom poslodavca, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja i Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama. Rad tužitelja je organiziran u raznim oblicima rada (smjene, turnusi i ostalo) pa je on zbog takve organizacije rada u svakom mjesecu u utuženom razdoblju ostvario veliki broj prekovremenih sati. Plaća tužitelja regulirana je u čl. 47. KU zdravstva i čl. 51. Temeljnog KU. Odredbe KU zdravstva, u čl. 51., 57. i 59., a Temeljnog KU u čl. 54., propisuju dodatke i uvećanja na osnovnu plaću tužitelja koji se obračunavaju i isplaćuju za svaki efektivno odrađeni sat od osnovne vrijednosti tog sata. Tužitelj je u utuženom razdoblju ostvario pravo na povećanu plaću jer je radio u otežanim uvjetima, što je propisano odredbom čl. 94. aktualnog Zakona o radu. Odredbom članka 57. KU zdravstva (NN 143/13,u primjeni od 01. prosinca 2013. godine) propisano je: „Radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću“ i 25 % za radna mjesta II vrste.“ Tuženik u navedenom spornom razdoblju nije tužitelju isplaćivao dodatak od 25% zbog otežanih uvjeta rada, na sve sate koje je tužitelj odradio, već samo na dio odrađenih sati. Tužitelj je u vremenskom periodu važenja Dodatka I KU zdravstva (koji je zaključen 01. listopada 2015. godine) ostvario pravo na dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi. Članak 59.a Dodatka I KU (NN 96/15) propisuje: „Iznimno od članka 59. ovog Ugovora zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi i ostali ljudi i ostali zdravstveni radnici i nezdravstveni radnici koji sudjeluju u procesu dijagnostike i liječenja ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 4% od osnovne plaće“. Tuženik od srpnja 2016. tužitelju nije isplaćivao dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi na osnovnu plaću za sve odrađene sate, već je navedeni dodatak isplaćivao samo za jedan dio odrađenih sati, a tužitelj je radio u redovnom i prekovremenom radu. Obzirom da je tuženik pogrešno obračunavao i isplaćivao plaće tužitelja po gore navedenim osnovama, posljedično je pogrešno i isplaćivao naknadu plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora te bolovanja. Tuženik nije tužitelju platio prekovremeni rad ostvaren na dane državnih blagdana i praznika te mu je umanjio iznos plaće. Sukladno ranije navedenom tuženik je tužitelju isplatio umanjene plaće za razdoblje od srpnja 2016. do dana podizanja ove tužbe i to na način da u navedenom periodu nije plaćao dodatak na otežane uvjete rada i dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi na osnovnu plaću za sve sate koje je tužitelj odradio u otežanim uvjetima u prekovremenom radu, već samo na one koje je odradio u redovnom radu, iako je tužitelj i u redovnom i u prekovremenom radu radio u otežanim uvjetima – čime je povrijedio tužiteljevo pravo iz čl. 94. ZORa, a povezano s člankom 65. KU zdravstva (NN 88/13) i člankom 57. st. 2. Temeljnog KU (NN 143/12). Također, tuženik je tužitelju nepravilno obračunao i naknadu za korištenje godišnjeg odmora i bolovanja te je time oštetio tužitelja. Konačno, ističe da su podaci

o rasporedu i obliku rada vidljivi samo na evidencijama rada kojima raspolaže tuženica pa nije u mogućnosti postaviti određeni tužbeni zahtjev. Stoga podnosi tzv. stupnjevitu tužbu predlažući da se tuženici naloži dostaviti evidencije rada i platne liste tužitelja u utuženom razdoblju, a po pribavi koje dokumentacije i nakon provedenog vještačenja će urediti tužbeni zahtjev.

1.1. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom (str. 377. do 378. spisa) tužitelj na ime manje obračunate plaće u periodu od srpnja 2016. (dospijeće u kolovozu 2016.) do srpnja 2021. (dospijeće u kolovozu 2021.) potražuje bruto iznos od 257,16 eura sa zateznim kamatama koje na pojedinačno određene dijelove toga iznosa teku od 16-og u mjesecu do isplate. Potražuje i parnični trošak.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev na način da osporava primjenu kolektivnog ugovora u dijelu koji propisuje povećanje osnovice u visini od 6%, budući da je vrijeme trajanja tog dijela ugovora, po mišljenju tuženika isteklo, da pravno više nije valjano i da se nisu stekli uvjeti za primjenu tog povećanja. Tuženik se nadalje referira na praksu viših sudova koju je u svom odgovoru na tužbu podnio tuženik Osnovna škola Divšići u ovosudnom predmetu poslovni broj Pr-224/2020, zatim na mišljenja profesora pravnih fakulteta o toj temi te na razmišljanje Predsjednika RH iznijetom na proslavi dana specijalnih jedinica vojske da mišljenje Vrhovnog suda RH odnosno njegove opće sjednice nije obvezno, nego više savjetodavno. Nadalje, tuženik ističe kako bi bilo moguće zatražiti mišljenje nekog matematičke struke je li zbrajanjem rasta društvenog proizvoda došlo do povećanja od 2%, uz navod kako je u posljednje dvije godine ipak došlo do smanjenja društvenog proizvoda za više od 8%. Tuženik naposlijetku ističe i prigovor zastare. Slijedom svega navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid u cjelokupnu dokumentaciju sadržanu u spisu predmeta te je provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo Bojani Galinac iz Pule.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja osnovan je u pretežnom dijelu.

5. Predmet spora je konačno postavljeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od ukupno 257,16 eura za zateznim kamatama koje na pojedinačno određene dijelove tog iznosa teku od njihova dospijeća do isplate. Navedeni iznos tužitelj potražuje na ime neisplaćenih prekovremenih sati, neisplaćenih uvećanja na plaćene prekovremene sate (kada su isti odrađeni noću, subotom, nedjeljom, državnim blagdanom i u drugoj smjeni), neisplaćenih dodataka za otežane uvjete rada te za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi za sve odrađene sate, uključujući i sve prekovremene sate te na ime razlike naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za rad tuženika, sve za utuženo razdoblje od srpnja 2016. (dospijeće u kolovozu 2016.) do srpnja 2021. (dospijeće u kolovozu 2021.).

5.1. Pritom, među strankama nije sporno da je tužitelj u utuženom razdoblju bio zaposlen kod tuženice na radnom mjestu medicinske sestre/tehničara opće njege. Nije sporno da je tužitelj, ovisno o potrebama posla, u utuženom razdoblju radio prekovremeno, subotom, nedjeljom i državnim blagdanima, o čemu tuženica vodi evidenciju koja je dostavljena u spis.

5.2. Sporno je među strankama da li tuženica ispravno obračunava plaću tužitelju u situacijama kada tužitelj radi na blagdan/državni praznik koji pada u vrijeme radnog tjedna od ponedjeljka do petka i sukladno tome da li ispravno obračunava prekovremeni rad tužitelja. Sporno je nadalje, da li je tuženica ispravno obračunala i isplatila tužitelju uvećanja za odrađene prekovremene sate kada su isti odrađeni noću, subotom, nedjeljom, državnim blagdanom i u drugoj smjeni. Sporno je i da li je tuženica u utuženom razdoblju obračunala i isplatila tužitelju dodatke za otežane uvjete rada i za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi za sve odrađene sate, uključujući i sve prekovremene sate, odnosno pripadaju li tužitelju za vrijeme prekovremenog rada dodaci na plaću po osnovi odgovornosti za život i zdravlje ljudi i otežanih uvjeta rada. Sporno je također i da li je tužitelju isplaćena u cijelosti naknada plaće za godišnji odmor te naknada plaće za vrijeme privremene nesposobnosti za rad tuženika za utuženo razdoblje. Naposlijetku, sporno je i da li je utužena tražbina tužitelja u zastari.

5.3. Radi utvrđenja navedenih spornih činjenica izveden je dokaz uvidom u dokumentaciju dostavljenu u spis po tuženici (platne liste tužitelja i evidenciju prisutnosti na radu) te je provedeno financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Bojani Galinac.

6. Uvodno je sud ispitao prigovor zastare utužene tražbine.

6.1. Najstarije potraživanje, naznačeno u konačno uređenom tužbenom zahtjevu odnosi se na mjesec srpanj 2016., a dospijeva 16. kolovoza 2016. Kako je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 15. kolovoza 2021., utvrđeno je da do podnošenja tužbe nije protekao petogodišnji zastarni rok propisan člankom 139. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022, 64/2023; u daljnjem tekstu: ZR).

7. Prije obrazlaganja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva, valja navesti da za ovaj postupak nisu relevantne tvrdnje tuženice da se plaća obračunava u elektroničkom sustavu naziva COP (centralni obračun plaća), koji sam vrši izračun prekovremenih sati bez mogućnosti utjecaja na taj izračun te da su sve javne službe dužne koristiti taj sustav za izračun plaće na način da u sustav samo ubace podatke. Naime, sukladno odredbama čl. 7. st. 1. i čl. 90. st. 1. ZR/14 poslodavac (ovdje tuženica) je obvezan radniku za obavljeni rad obračunati i isplatiti plaću. Tko je i na koji način izvršio obračun plaće za tužitelja nije relevantno, a pitanje odgovornosti za ispravnost obračuna može biti od značaja isključivo u regresnoj parnici ukoliko je tuženica po vlastitoj dispoziciji pokrene protiv osobe koju smatra odgovornom za taj propust.

8. Stalni sudski vještak Bojana Galinac sačinio je nalaz i mišljenje od 1. srpnja 2026. (str. 356. do 369. spisa) na temelju dokumentacije dostavljene po tuženici, i to evidencije rada te platnih lista tužitelja. Nalaz je dopunjen (ispravljen zbog pogreške u matematičkom zbroju) podneskom vještaka od 21. rujna 2026.

8.1. Nakon izrade nalaza i mišljenja te njegove dopune tužitelj nije isticao primjedbe na nalaz i mišljenje, dok tuženica, iako na sam matematički izračun nije imala primjedbe, smatra da tužbeni zahtjev nije osnovan, jer je tužitelju pravilno obračunala i isplatila plaću.

8.2. Sud je nalaz i mišljenje vještaka sa dopunom prihvatio u cijelosti, cijeneći ga stručnim, objektivnim, izrađenim u skladu sa zadaćom suda i pravilima struke, sukladno obrazloženju u nastavku.

8.3. Dakle, tražbina tužitelja sastoji se od neisplaćenih prekovremenih sati za dane kada je tužitelj radio na blagdan koji pada na radni dan (od ponedjeljka do petka), neisplaćenih dodataka za posebne uvjete rada te dodataka za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi (koje dodatke tuženica nesporno isplaćuje tužitelju na sate odrađene u redovnom radu, no ne i na sate odrađene u prekovremenom radu), a posljedično tome i manje isplaćene naknade za godišnji odmor i privremenu nesposobnost za rad (bolovanje).

8.4. U utuženom razdoblju u primjeni je bio Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja („Narodne novine“ broj: 143/13. i 96/15.; dalje u tekstu: KU/13), koji je bio na snazi do 1. ožujka 2018., od kojeg se dana primjenjuje Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja („Narodne novine“ broj: 29/18., 16/19., 35/19., 78/19., 92/19., 56/20., 3/23. i 68/23.; dalje u tekstu: KU/18).

9. U odnosu na dio zahtjeva za isplatu po osnovi neisplaćenih prekovremenih sati, u tijeku postupka nametnulo se pitanje je li tuženica pri obračunavanju mjesečnog fonda radnih sati, a posljedično tome i broja prekovremenih sati, pravilno primijenila odredbe čl. 51. st. 10. KU/13, odnosno čl. 49. st. 10. KU/18, a posljedično tome je li pravilno obračunala broj prekovremenih sati tužitelja.

9.1. Odredbom čl. 51. st. 10. KU/13, odnosno odredbom čl. 49. st. 10. KU/18, određeno je da redovni mjesečni fond radnih sati čine sati koje radnik treba odraditi u tekućem mjesecu na bazi 40-satnog radnog tjedna, a mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana u tekućem mjesecu s 8 sati.

9.2. Prekovremenim radom smatra se svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenog dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati.

9.3. Odredbu čl. 51. st. 10. KU/13 je Zajedničko povjerenstvo za tumačenje Kolektivnog ugovora dva puta tumačilo.

9.4. Na 23. sjednici održanoj 1. srpnja 2015. članovi povjerenstva donijeli su Zaključak broj 148 koji glasi:

"Sukladno Kolektivnom ugovoru, mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana (bez blagdana, subota i nedjelja) u tekućem mjesecu s 8 sati. Svi sati odrađeni iznad te satnice predstavljaju prekovremeni rad. U skladu ustavnog izjednačavanja prava radnika prema Zakonu o blagdanima i neradnim danima, kada blagdan pada u radni dan svaki radnik odrađuje manji broj sati. Poslodavac ne može radnika koji u zdravstvu radi u smjenama ili u turnusu zaduživati s većim brojem sati od radnika s 40-satnim radnim tjednom. Mjesečni fond radnih sati treba za sve radnike biti isti, bez obzira radi li samo u prvoj smjeni, smjenskom radu i turnusu ili u dežurstvu i pripravnosti. Sve što prelazi mjesečni fond radnih sati ulazi u prekovremeni rad i tako treba biti plaćen.

Primjerice, s obzirom da u listopadu 2015. jedan blagdan pada u radni dan mjesečni fond radnih sati za taj mjesec iznosi 168 sati i za sve je radnike isti neovisno u kojim oblicima rada oni rade (od ponedjeljka do petka, u smjeni, turnusu i dr.). Svaki sat rada koji radnik odradi iznad 168 sati predstavlja prekovremeni rad i treba biti plaćen."

9.5. Nastavno, zajedničko povjerenstvo za tumačenje KU/13 na sjednici od 21. prosinca 2015. donijelo je Zaključak 153. koji glasi:

"Sukladno Kolektivnom ugovoru redovni mjesečni fond radnih sati su sati koji radnik odraditi u tekućem mjesecu na bazi 40-tnog radnog tjedna. Mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana (bez subota i nedjelja) u tekućem mjesecu s 8 sati. Mjesečni fond radnih sati treba za sve radnike biti isti, bez obzira radi li se samo u prvoj smjeni, smjenskom radu i turnusu ili u dežurstvu i pripravnosti. Sve što prelazi mjesečni fond radnih sati ulazi u prekovremeni rad i tako treba biti plaćeno. Sati odrađeni prema redovitom rasporedu radnog vremena na blagdan ili neradni dan u smislu Zakona o blagdanima i neradnim danima i dan Uskrsa evidentiraju se kao redovni rad i ubrajaju u redovnu mjesečnu satnicu. Prekovremenim radom smatra se svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenog dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati. Radnik koji radi u dane blagdana, neradnih dana utvrđenim zakonom i na dan Uskrsa ima pravo na plaću uvećanu za 150% prema stvarno odrađenim satima. Svi radnici, bez obzira na oblik rada, koji ne rade na dan blagdana, neradni dan utvrđen zakonom i na dan Uskrsa, a koji pada u radni dan, imaju pravo na naknadu plaće.

Ovim zaključkom stavljaju se izvan snage Zaključci broj 21, 48 i 148."

9.6. Odredbom čl. 19. st. 6. KU/13 propisano je da su tumačenja povjerenstva obvezna, da se dostavljaju podnositelju upita te svim ustanovama na koje se odnose, a imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora od dana stupanja na snagu. Iz navedenog proizlazi da je sud u primjeni KU/13 vezan tumačenjima Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU/13. Pritom nije isključena mogućnost da sud, prema općim odredbama obveznog prava, otkloni primjenu inače obvezujućeg tumačenja, ali kao sastavnog dijela kolektivnog ugovora iz razloga što je tumačenje nemoralno, pretjerano strogo ili sl.

9.7. Ovaj sud ne nalazi da bi obzirom na opće odredbe obveznog prava trebalo otkloniti primjenu navedenih tumačenja kao sastavnog dijela KU/13 (tako i Rev 28/2021 od 17. svibnja 2022.), a niti su to u tijeku postupka tvrdile stranke.

9.8. Zaključak broj 153 u bitnom se razlikuje od Zaključka broj 148 (koji je Zaključkom broj 153 stavljen izvan snage) u tome što redovni mjesečni fond radnih sati koje radnik treba odraditi u tekućem mjesecu čini umnožak radnih dana (bez subota i nedjelja) u tekućem mjesecu i 8 sati, dok je prema ranijem Zaključku broj 148 redovni mjesečni fond radnih sati činio umnožak radnih dana (bez subota, nedjelja i blagdana) i 8 sati. Zaključak broj 153 o tumačenju odredbe čl. 51. st. 10. KU/13 nije stavljen izvan snage.

9.9. Nadalje, Zajedničko povjerenstvo za tumačenje KU/13 na 30. sjednici donijelo je Zaključak broj 169 koji glasi:

"Zaključci Povjerenstva imaju pravnu snagu i učinke Kolektivnog ugovora od dana stupanja na snagu Kolektivnog ugovora, a izmijenjeni Zaključci Povjerenstva imaju pravnu snagu i učinke Kolektivnog ugovora od dana donošenja te izmjene".

9.10. Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja stupio je na snagu 1. prosinca 2013. te se tumačenje odredbe čl. 51. st. 10. KU/13 donesene po Povjerenstvu pod brojem 148, a prema kojem mjesečni fond radnih sati čini umnožak radnih dana (bez subota, nedjelja i blagdana) i 8 sati, primjenjuje od njegova stupanja na snagu. Budući da je tumačenje broj 148 izmijenjeno i stavljeno izvan snage tumačenjem broj 153 dana 21. prosinca 2015., a prema kojem tumačenju redovni mjesečni fond radnih sati bi činio umnožak radnih dana (bez subota i nedjelja) i 8 sati, od dana izmjene tumačenja, dakle od 21. prosinca 2015. primjenjuje se to novo tumačenje.

9.11. Obzirom na obvezujući karakter tumačenja Kolektivnog ugovora po Zajedničkom povjerenstvu za tumačenje Kolektivnog ugovora, koji predstavlja sastavni dio Kolektivnog ugovora (čl. 19. st. 6. KU/13), pri utvrđenju je li tuženica pravilno obračunala mjesečni fond radnih sati, a posljedično tome i broj prekovremenih sati tužitelja, valjalo je do 21. prosinca 2015. uzeti u obzir tumačenje iz Zaključka broj 148, a nakon tog perioda tumačenje iz Zaključka broj 153.

9.12. Odredbom čl. 52. KU/13, odnosno čl. 50. KU/18, određeno je da se sati odrađeni prema redovitom rasporedu radnog vremena na blagdan ili neradni dan u smislu Zakona o blagdanima i neradnim danima i dan Uskrsa, evidentiraju kao redovni rad i ubrajaju u redovnu mjesečnu satnicu. Ovisno o tome jesu li stvarno odrađeni radni sati odrađeni kroz rad u turnusima, smjenskom radu i na blagdan ili neradni dan i dr., ti sati uvećavaju se u postotcima navedenim u čl. 51. KU/13, odnosno 49. KU/18. Ako tako obračunati mjesečni fond odrađenih sati prelazi redoviti mjesečni fond sati (koji je jednak za sve radnike), tek tada ti sati predstavljaju prekovremeni rad u smislu odredbe čl. 51. st. 9. KU/13, odnosno 49. st. 9. KU/18.

9.13. Iz nalaza i mišljenja proizlazi da je vještak mjesečni fond radnih sati, a posljedično i broj prekovremenih sati pravilno obračunao primjenom Zaključka broj 153. za cijelo utuženo razdoblje od srpnja 2016. do srpnja 2021. (budući da se navedeni zaključak primjenjuje na razdoblje nakon 21. prosinca 2015.) te je pravilno utvrđenje vještaka da je osnovna plaća isplaćena tužitelju za sve radne sate i to za redovni i prekovremeni rad.

10. Međutim, tužitelj opravdano smatra da mu je tuženica bila dužna obračunati i platiti dodatke na plaću po osnovi odgovornosti za život i zdravlje ljudi te otežanih uvjeta rada na sate odrađene u prekovremenom radu, za što mu prema izračunu vještaka pripada pravo na naknadu u iznosu od 1.702,09 kuna (sada 225,91 eur[1]).

10.1. Naime, odredbom čl. 47. KU/13 (odnosno istovjetnom odredbom čl. 45. KU/18) propisano je da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću. Osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu

[1] Fiksni tečaj konverzije 1 eur = 7,53450 kn za sve dvojno iskazane iznose).

radnog staža. Dodaci na osnovnu plaću su: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća. Odredbom čl. 51. st. 1. KU/13 (te istovjetnom odredbom čl. 49. st. 1. KU/18) propisana su uvećanja plaće, između ostalog i za prekovremeni rad 50%, s tim da se navedeno uvećanje obračunava na osnovnu plaću.

10.2. Sukladno čl. 57. st. 1. KU/13 (te sadržajno istovjetnom čl. 55. st. 1. KU/18) radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću. Osnovna plaća uvećat će se radnicima na radnim mjestima i poslovima navedenim u Popisu radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji imaju pravo na dodatak (koji popis je sastavni dio KU/13 i KU/18), a u kojem je, između ostalog, navedeno i radno mjesto tužitelja, što tuženica ne spori. Iz navedenog proizlazi da tužitelju, s obzirom na njegovo radno mjesto, u skladu s odredbom čl. 57. KU/13, odnosno čl. 55. KU/18, pripada pravo na uvećanje osnovne plaće s osnova posebnih uvjeta rada, a koje uvećanje je u utuženom razdoblju iznosilo 14 % do 31. kolovoza 2019., odnosno 17% od 1. rujna 2019. do 9. studenog 2020. te 28% od 10. studenog 2020. do 31. srpnja 2021. (sve kako je vještak objasnio na str. 360. spisa).

10.3. Nadalje, odredbom čl. 59. KU/13 propisano je da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 12% od osnovne plaće. Odredbom čl. 59.a KU/13 (koja se primjenjuje od 1. listopada 2015., odnosno od stupanja na snagu Dodatka I Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 4. kolovoza 2015.) određeno je da iznimno od čl. 59. KU/13, zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi i ostali zdravstveni radnici i nezdravstveni radnici koji sudjeluju u procesu dijagnostike i liječenja ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 4% od osnovne plaće. Sadržajno istovjetne odredbe, ali uz različite postotke povećanja (16% za doktore medicine, a 8% za ostale zdravstvene radnike), sadržane su u čl. 57. i 58. KU/18. U skladu sa navedenim, dodatak zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi obračunat je po stopi od 4% na osnovnu plaću tužitelja od 1. srpnja 2016. do 31. kolovoza 2019., a od 1. rujna 2019. nadalje po stopi od 8% (str. 360. nalaza).

10.4. Tumačenjem citiranih odredaba nameće se stav da tužitelj, kada mu kolektivni ugovor daje istodobno pravo na isplatu više različitih dodataka, ima pravo na isplatu kumulativno svih dodataka zajedno s dodatkom za prekovremeni rad. Naime, isplata dodatka za prekovremeni rad ne isključuje pravo tužitelja na isplatu dodataka po ostalim utuženim osnovama, budući da tužitelj, i kada radi prekovremeno, također radi u svojstvu radnika koji radi u otežanim uvjetima rada u smislu čl. 57. KU/13 (čl. 55. KU/18) te u svojstvu radnika s iznimnom odgovornosti za život i zdravlje ljudi u smislu čl. 59.a KU/13 (čl. 58. KU/18).

10.5. Osim toga, iz nijedne odredbe Kolektivnog ugovora ne proizlazi da radniku uvećanje plaće pripada samo za ostvarenu redovnu satnicu, odnosno da se uvećanja plaće po osnovi otežanih uvjeta rada, odgovornosti za život i zdravlje ljudi te po osnovi vjernosti službi (radnog staža) međusobno isključuju i ne odnose na prekovremeni rad. Naime, između redovnog i prekovremenog rada nema kvalitativne razlike jer u oba slučaja tužitelj obavlja jednake poslove i radne zadatke, što tuženica u tijeku postupka nije ni sporila. Dakle, sva ta prava/dodaci koji uvećavaju osnovu plaću ne mijenjaju se

ovisno o tome radi li tužitelj u redovnom ili prekovremenom radu, a dodaci se prema čl. 51 KU/13 međusobno ne isključuju.

10.6. U vezi toga valja istaknuti da je na osmoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 9. prosinca 2019. zauzeto pravno shvaćanje prema kojem zdravstveni radnici za vrijeme važenja Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 143/13 i 96/15) koji u redovnom radu imaju pravo na uvećanje plaće za posebne uvjete rada i za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, imaju pravo na te dodatke (kumulativno) i za sate ostvarene prekovremenim radom.

10.7. Proizlazi, dakle, da tužitelj osnovano potražuje isplatu po osnovi dodataka za otežane uvjete rada i iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi na sate odrađene u prekovremenom radu u utuženom razdoblju, u gore navedenom iznosu od 225,91 eur (t. 10. obrazloženja), a sukladno obračunu vještaka na str. 362. do 369. spisa (Tabela br. 1., kolona 14.).

11. Nadalje, vještak je tužitelju pravilno obračunao i razliku na ime naknade za godišnji odmor.

11.1. Naime, odredbom čl. 36. st. 2. KU/13 i čl. 34. st. 2. KU/18 propisano je da radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije.

11.2. Kako je utvrđeno da je tuženica tužitelju u utuženom razdoblju pogrešno obračunavala plaću i istu isplaćivala u umanjenom iznosu, došlo je i do pogrešnog obračuna naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, kao i za vrijeme privremen nesposobnosti za rad (bolovanje) tuženika, iz kojeg proizlazi da tužitelju na ime razlike manje isplaćene naknade plaće za godišnji odmor i bolovanje pripada iznos od 235,42 kune (sada 31,25 eura).

12. Slijedom svega navedenog, vještak je utvrdio da je tuženica tužitelju manje obračunala i isplatila plaću, a posljedično tome i naknadu plaće za odmor i bolovanje s osnova dodataka plaći za posebne uvjete rada i iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi obračunatih na osnovnu plaću za sate prekovremenog rada što za razdoblje od 1. srpnja 2016. do 31.srpnja 2021. ukupno iznosi 1.937,51 kuna, sada 257,16 eura, prikazano pojedinačno po mjesecima u tabelama na str. 362. do 369. te na str. 382. spisa.

13. Prema odredbi čl. 433.a st. 1. ZPP kad utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u bruto iznosu, radnik ih je dužan utužiti u tom iznosu. Ako je utužio novčane tražbine po osnovi radnog odnosa, ne navodeći da zahtijeva bruto iznos, smatra se da je utužio bruto iznos. Tužitelj tužbom izričito potražuje tražbinu u bruto iznosu pa je to naznačeno u izreci presude.

14. Odluka o zateznima kamatama temelji se na odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22,

156/22, 145/23 i 155/23, dalje: ZOO/05) prema kojem kamate teku na svaki pojedini mjesečni iznos plaće od dospijeća do isplate.

14.1. Tužitelj nema pravo na zatezne kamate tekuće na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak koji su sadržani u dosuđenoj bruto razlici plaće, jer prema Zakonu o porezu na dohodak obveza uplate poreza na dohodak i prireza na porez na dohodak dospijeva tek prilikom isplate pojedinog mjesečnog iznosa plaće radniku pa tuženica nije došla u zakašnjenje s ispunjenjem te novčane obveze (pravni stav zauzet u Presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revr 717/16-2 od 6. rujna 2017.). Stoga je u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

15. Sukladno svemu navedenom, odlučeno je kao u točkama I i II izreke.

16. Odluka o parničnom trošku (točka III i IV izreke) temelji se na čl. 154. st. 5. ZPP i odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/2023, dalje - Tarifa). Tužitelj nije uspio s neznatnim dijelom tužbenog zahtjeva (dio zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate), a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi, te su stoga tužitelju u cijelosti dosuđeni troškovi postupka.

16.1. Tužitelju je, s obzirom na vrijednost predmeta spora konačno postavljenog zahtjeva, priznata nagrada od po 25 bodova za sastav tužbe (Tbr. 7.1. Tarife), sastav podnesaka od 18. svibnja 2022., 27. srpnja 2026. i 4. rujna 2026. (Tbr. 8.1. Tarife) te za zastupanje na ročištima od 22. rujna 2022. i 22. rujna 2026. (Tbr. 9.1. Tarife), kao i nagrada od po 6,25 bodova za sastav podnesaka od 17. listopada 2022. i 26. veljače 2024. (Tbr. 8.4. Tarife), odnosno ukupno 162,5 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 325,00 eura, a uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 81,25 eura (Tbr. 46. Tarife) ukupno iznosi 406,25 eura.

16.2. Tužitelju nije priznat trošak zastupanja na ročištu za objavu presude, zatražen u iznosu od 31,25 eura sa uključenim PDV-om, budući da isti po ocjeni ovoga suda nije bio nužan za vođenje postupka u ovoj pravnoj stvari.

16.3. Također, tužitelju je priznat trošak predujma za provedbu financijskog vještačenja u iznosu od 400,00 eura.

16.4. Slijedom navedenog, ukupni parnični trošak koji je dosuđen tužitelju iznosi 806,25 eura (406,25 eura + 400,00 eura), dok je isti odbijen sa ostatkom zahtjeva za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa, kao neosnovanim.

16.5. Tuženici u smislu odredbe čl. 154. st. 5. ZPP ne pripada pravo na trošak.

17. Rok za ispunjenje novčane tražbine je 15 dana te isti počinje teći prvog dana nakon dostave prijepisa presude stranci kojoj je naloženo izvršenje (članak 328. ZPP).

U Puli, 30. listopada 2026.

Sudac:
Saša Javoran

Poslovni broj: Pr-1722/2021-37

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu.

DNA:
1. Tužitelju po punomoćniku,
2. Tuženici po punomoćnici.

Broj zapisa: **9-3088f-24c2a**

Kontrolni broj: **0e362-d0fb7-92617**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.